

mer tage Ansvar paa sig for, hvad de her raade Thinget til at indsætte. (Berg: Ja!) Det ærede Medlem siger „Ja“; og det ærede Medlem maa jo altsaa tage Ansvar paa sig for disse forskjelligte Ting. (Berg: Ja, med Hensyn til at anbefale dem). Nu tillader jeg mig at spørge det ærede Medlem — jeg skal ikke her begynde paa at examinere det ærede Medlem — naar der staaer, at de skulle have Kundskab om Maanens Egenbevægelse, Phaser, Parallax og Halvdiameter, hvorfor da ikke optage, at de skulle have Kjendskab til Formørkelser, hvorfor ikke forlange, at de skulle have Kjendskab til Formørkelsen af Jupiters Drahanter? Det er dog et Spørgsmaal, om ikke vore Kifferter kunne blive saa gode, at man kan benytte disse Formørkelser til Stedbestemmelser, og det vilde dog være urimeligt at foreholde Eleverne, at de ikke skulle have dette med. Hvorfor har det ærede Medlem sat ind Kundskab om „Præcessionen, Nutationen og Aberrationen“, der ere Bevægelser af Jordens Axe, uden at tage Bevægelserne af Maanens Bane med? Jeg forstaaer ikke ganske Grunden dertil. Det er jo dog muligt, at man senere vil komme til at finde, at dette var ligesaa rimeligt. Problemet, som staaer under Nr. 9, Stedlinie-Problemet — en Benævnelse, som jeg selv har den Ære at være Fader til — gaaer ud paa at finde et Sted ved Hjælp af Høiden af et Himmellegeme. Hvorfor har det ærede Medlem ikke foreslaet, at man skulde bestemme en Stedlinie ved Hjælp af Høiden og Peilinger? Ja, jeg troer, at man meget snart vil komme til, at den allerbedste Maade, hvorpaa man kan bestemme en Stedlinie, er, naar man tager Peilinger med. Jeg har længe pønsset paa, om det ikke skulde være muligt ved Beregningen af Længde og Brede at kunne sætte Noget ind istedetfor Timevinkelen, om man ikke kunde, naar man har taget Compasset, sætte Azimuth ind istedet. Kan det ærede Medlem, som forsvaret disse Tings Optagelse i Loven, sige mig, om vi, maaskee om een eller to Maanedes, kunne komme til at sætte Azimuth ind istedetfor Timevinkelen?

Nei, det kan det ærede Medlem ikke. Naar ikke Andre ville tage sig Ansvar paa for at optage disse Bestemmelser i Loven, tror jeg ikke, at de ærede Medlemmer som saadanne ville kunne gjøre det eller indlade sig derpaa, og hvorfor? Fordi, som jeg tør sige, det, der forlanges til Styrmandsexamens første Afdeling, den almindelige Styrmandsexamen, er Grundpillerne og Rudimenterne. Hvad der kommer ud derover, og hvad der skal forlanges til den frivillige Examen kan langt lettere forandres end det Andet, det kommer ind under ganske andre Formier; det vil det ærede Medlem let forstaae, hvis han har fulgt med Opmærksomhed de smaa Bemærkninger, jeg her har fremsat. Mit Underændringsforslag under Nr. 2 gaaer først ud paa ikke at optage i Loven, hvad der skal fordres i Navigation til den høiere Styrmandsexamen, men overlade dette til Administrationen med Hensyn til denne frivillige Examen, som Enhver kan tage eller lade være at tage, som han vil. Men mit Underændringsforslag gaaer tillige ud paa en anden Ting. Det vil sees, at Hovedændringsforslaget gaaer ud paa til den høiere Examen kun at fordre Navigation. Der kommer dog, om jeg saa tør sige, drattende nogle andre Sag bagefter, idet der i den nye Paragraph efter § 12 leilighedsvis nævnes nogle andre Sag, hvort man kan tage en tredie eller fjerde Styrmandsexamen. Iht det, som staaer i § 3, er jo den anden Styrmandsexamen, og, naar disse Sag komme bagefter, blive de jo den tredie eller fjerde Examen. Nei, skulle disse Sag have nogen Betydning, maae de staae sammen. Man behøver ikke at fordre alle disse Sag, men, vil man have dem, maae de staae paa samme Sted og gives de samme Rettigheder. Lad os blot tage et enkelt Exempel. Denne anden Deel af Styrmandsexamen, som her er Tale om, bliver det herefter ikke saa nødvendigt at tage som tidligere. Hvorfor toge Styrmandene tidligere denne anden Examen, som kaldtes Længdeexamen? De gjorde det, fordi de fleste Rhedere fordrere, at Skipperne, som skulde fare paa lange Toure, forstode at be-